

یکشنبه، نوامبر 8، 2026

موضوع — آدم و مرد افتاده

متن طلایی: 2 کرنتھیوں 3:11

"بیم آن دارم که مبادا، همان گونه که مار با حيله گری خود حوا را فریفت، ذهن های شما نیز از آن خلوص و سادگی که در مسیح است، منحرف و فاسد گردد."

پاسخگو خواندن: پیدایش 1:27-31

27 خدا انسان را به صورت خود آفرید؛ او را به صورت خدا آفرید؛ آنان را نر و ماده آفرید.

28 و خدا به ایشان برکت داد و فرمود: بارور و کثیر شوید و زمین را پر سازید و آن را تسخیر کنید؛ و بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و بر هر موجود زنده ای که بر زمین می جنبد، حکمرانی نمایید.

29 و خدا گفت: اینک، هر گیاه دانه داری را که بر روی تمام زمین است و هر درختی را که میوه ی دانه دار دارد، به شما بخشیدم؛ این ها برای خوراک شما خواهد بود.

30 و به هر حیوان زمین و هر پرنده ی آسمان و هر جنبنده ای که بر زمین می خزد و در آن حیات است، هر گیاه سبز را برای خوراک دادم؛ و چنین شد.

31 و خدا هر آنچه را که آفریده بود، نگرست و دید که بسیار نیکو است.

د درس خطبه

کتاب مقدس

1. پیدایش 3: 1-14 (به)، 16، 17، 20

- ¹ و مار از همه حیوانات صحرا که خداوند خدا ساخته بود، زیرکتر بود. و به زن گفت: آیا به راستی خدا گفته است که از هیچیک از درختان باغ نخورید؟
- ² زن به مار گفت: از میوه درختان باغ می خوریم؛
- ³ اما درباره میوه درختی که در میان باغ است، خدا گفته است: از آن نخورید و به آن دست نزنید، مبادا بمیرید.
- ⁴ مار به زن گفت: هرگز نخواهید مرد؛
- ⁵ زیرا خدا می داند روزی که از آن بخورید، چشمانتان باز خواهد شد و همچون خدایان، نیک و بد را خواهید شناخت.
- ⁶ و چون زن دید که آن درخت برای خوراک نیکو و برای چشم دلپذیر است و درختی است که برای کسب حکمت مطلوب می باشد، از میوه اش گرفت و خورد؛ و به شوهر خود نیز که با او بود داد و او خورد.
- ⁷ آنگاه چشمان هر دوی ایشان باز شد و دانستند که عریانند؛ پس برگ های انجیر را به هم دوختند و برای خود پوشش هایی ساختند.
- ⁸ و صدای خداوند خدا را شنیدند که در خنکای روز در باغ می خرامید؛ پس آدم و زنش خود را از حضور خداوند خدا در میان درختان باغ پنهان کردند.
- ⁹ خداوند خدا آدم را ندا درداد و به او گفت: کجایی؟
- ¹⁰ او گفت: صدایت را در باغ شنیدم و ترسیدم، زیرا عریان بودم؛ پس خود را پنهان کردم.

11 و گفت: چه کسی به تو گفت که عریانی؟ آیا از آن درختی که فرمان دادم از آن نخوری، خورده‌ای؟

12 مرد گفت: زنی که به من دادی تا با من باشد، او از آن درخت به من داد و من خوردم.

13 و خداوند خدا به زن گفت: این چه کاری است که کردی؟ و زن گفت: مار مرا فریب داد و من خوردم.

14 و خداوند خدا به مار گفت: چون چنین کردی، بیش از تمام چارپایان و بیش از همه حیوانات صحرا ملعون باشی؛

16 به زن گفت: درد و رنج بارداری‌ات را بسیار افزون خواهم کرد؛ با درد فرزند خواهی زایید؛ و اشتیاق به سوی شوهرت خواهد بود و او بر تو حکمرانی خواهد کرد.

17 و به آدم گفت: چون سخن زنت را شنیدی و از آن درختی خوردی که به تو فرمان داده بودم از آن نخوری، زمین به خاطر تو ملعون شد؛ و تمام ایام عمرت با رنج از آن خواهی خورد؛

20 و آدم نام زن خود را حوا نهاد، زیرا او مادر همه زندگان بود.

2. مرقس 5: 25-29، 34 (به)

25 و زنی بود که دوازده سال دچار خون‌ریزی بود،

26 و از دست طبیبان بسیار رنج کشیده و تمام دارایی خود را خرج کرده بود، اما نه تنها بهبود نیافته، بلکه حالش وخیم‌تر شده بود؛

27 چون درباره عیسی شنید، در میان جمعیت از پشت سر آمد و ردای او را لمس کرد.

28 زیرا با خود می‌گفت: اگر بتوانم حتی لباس او را لمس کنم، شفا خواهم یافت.

29 و بی‌درنگ جریان خونسش خشک شد و در بدن خود احساس کرد که از آن بیماری شفا یافته است.

34 و او به آن زن گفت: دخترم، ایمانت تو را شفا داده است؛

3. یوحنا 8: 1-12

1 عیسی به کوه زیتون رفت.

2 و بامدادان، بار دیگر به معبد آمد و همهٔ مردم نزد او گرد آمدند؛ پس او نشست و به ایشان تعلیم داد.

3 آنگاه کاتبان و فریسیان زنی را که در حین زنا گرفتار شده بود نزد او آوردند و او را در میان جمع قرار دادند.

4 و به او گفتند: ای استاد، این زن در حین ارتکاب زنا گرفتار شده است.

5 موسی در شریعت به ما حکم کرده است که چنین زنی باید سنگسار شود؛ اما تو چه می‌گویی؟

6 آن‌ها این را گفتند تا او را بیازمایند و بهانه‌ای برای متهم کردنش بیابند. اما عیسی خم شد و با انگشت خود بر زمین چیزی نوشت، گویی که سخنانشان را نمی‌شنود.

7 چون آن‌ها به پرسش خود اصرار ورزیدند، او برخاست و به ایشان گفت: هر یک از شما که بی‌گناه است، نخستین سنگ را به سوی او پرتاب کند.

8 و باز خم شد و بر زمین نوشت.

9 آنان چون این سخن را شنیدند، وجدانشان آن‌ها را محکوم کرد و یک‌به‌یک، از بزرگ‌ترین تا کوچک‌ترین، آنجا را ترک کردند؛ و عیسی تنها ماند و آن زن همچنان در میان ایستاده بود.

10 عیسی برخاست و چون جز آن زن کسی را ندید، به او گفت: ای زن، آن مدعیان کجایند؟ آیا هیچ‌کس تو را محکوم نکرد؟

¹¹ زن پاسخ داد: خداوندا، هیچ کس. عیسی به او گفت: من نیز تو را محکوم نمی کنم؛ برو و دیگر گناه مکن.

¹² آنگاه عیسی بار دیگر با ایشان سخن گفت و فرمود: من نور جهان هستم؛ هر که از من پیروی کند، هرگز در تاریکی گام نخواهد نهاد، بلکه از نور حیات برخوردار خواهد شد.

4. مرقس 12: 30، 31

³⁰ و خداوند، خدای خود را با تمام دل و با تمام جان و با تمام فکر و با تمام قوت خود محبت نما؛ این نخستین حکم است.

³¹ و دومین حکم شبیه آن است، یعنی: همسایه ات را همچون خویشتن محبت نما. هیچ حکم دیگری بزرگتر از این ها نیست.

5. یوحنا 3: 16

¹⁶ زیرا خدا جهان را آن چنان محبت کرد که یگانه پسر خود را داد تا هر که به او ایمان آرد، هلاک نگردد، بلکه حیات جاودان یابد.

علم و بهداشت

1. 516: 28 (خدا) -2

خداوند انسان را به صورت خویش آفرید تا بازتاب دهنده روح الهی باشد. از این رو، انسان واژه ای عام و فراگیر است؛ و جنسیت های مذکر، مؤنث و خنثی، مفاهیمی بشری محسوب می شوند. در یکی از زبان های باستانی، واژه ای انسان به عنوان مترادف ذهن نیز به کار می رود.

2. 517: 8-14

مرد آرمانی با آفرینش، هوش و حقیقت هم‌سویی دارد؛ و زن آرمانی با حیات و عشق. در علم الهی، برای آنکه خداوند را مؤنث بدانیم، دلایل و شواهد معتبرتری در اختیار داریم تا برای آنکه او را مذکر بشماریم؛ زیرا عشق روشن‌ترین تصور را از ذات الهی به دست می‌دهد.

3. 92: 11-21

در تصاویر کهن برگرفته از متون مقدس، ماری را می‌بینیم که به دور درخت شناخت حلقه زده و با آدم و حوا سخن می‌گوید. این تصویر، مار را در حال ترغیب نخستین نیاکان ما به کسب شناخت نیک و بد نشان می‌دهد؛ شناختی که نه از روح، بلکه از ماده — یا همان شر — حاصل می‌شود. این تصویرسازی همچنان از نظر ماهوی دقیق است، زیرا تصور رایج از انسان فانی — که کاریکاتوری مضحک از انسان خداست — خود زاییده دانش بشری یا نفسانیت، و صرفاً شاخه‌ای از ادراک مادی است.

اگر خطا را آشکار کنی، آن دروغ علیه خودت برمی‌گردد.

4. 530: 26 (تاریخچه)-29

تاریخ خطا، روایتی رؤیاگونه است. این رؤیا نه واقعیت دارد، نه هوش و نه ذهن؛ از این‌رو، رؤیابین و رؤیا یکی هستند، چرا که هیچ‌یک نه حقیقت دارند و نه واقعیت.

5. 362: 1-12

در فصل هفتم انجیل لوقا روایت شده است که عیسی روزی مهمان گرامی فریسی‌ای به نام شمعون بود؛ هرچند این شمعون با آن شمعون حواری تفاوت کامل داشت. هنگامی که آنان مشغول صرف غذا بودند، رویدادی غیرمنتظره رخ داد که گویی آن فضای ضیافت شرقی را برهم زد. زنی ناشناس وارد شد. این زن — که بعدها مریم مجدلیه نام گرفت — بی‌اعتنا به اینکه حضورش در چنین مکان و محفلی ممنوع بود (به‌ویژه با توجه به قوانین سخت‌گیرانه‌ی شریعت خاخامی که ورود او را به آنجا، درست همچون ورود یک پاریا یا نجس‌هندو به خانه‌ی یک برهمن عالی‌رتبه، غیرمجاز می‌ساخت) به سوی عیسی پیش آمد.

6. 363: 1-15, 21 (به دنبال)-23

او کوزه‌ای مرمرین حاوی روغن گران‌قیمت و معطر - شاید روغن صندل - که در شرق بسیار رایج است، با خود حمل می‌کرد. کوزه مهر و موم شده را شکست و پاهای عیسی را با

روغن معطر کرد و آنها را با موهای بلند خود که مانند زنان هم طبقه‌اش، آزادانه روی شانه‌هایش آویزان بود، پاک کرد.

آیا عیسی زن را تحقیر کرد؟ آیا او از ستایش او بیزار بود؟ نه! او با دلسوزی به او نگاه می‌کرد. و این تمام ماجرا نبود. با دانستن اینکه اطرافیانش، به ویژه میزبانانش، در دل‌هایشان چه می‌گویند - اینکه آنها تعجب می‌کنند که چرا این مهمان والامقام، به عنوان یک پیامبر، فوراً متوجه وضعیت غیراخلاقی زن نشده و از او نخواسته است که آنجا را ترک کند - با دانستن این موضوع، عیسی آنها را با یک داستان کوتاه یا تمثیل سرزنش کرد.

...و پس از آن با آن اعلامیه قابل توجه به زن گفت: "گناهان تو بخشیده شد."

7. 249: 1-5، 18-23

بیایید علم را بپذیریم، از تمامی نظریه‌های مبتنی بر گواهی حواس دست بکشیم و الگوهای ناقص و آرمان‌های وهم‌آلود را رها کنیم؛ و بدین‌سان، تنها یک خدا و یک ذهن داشته باشیم—ذهنی که کامل است و الگوهای تعالی‌خویش را پدید می‌آورد.

بگذارید آن "مرد و زنی" که آفریده‌ خداست، پدیدار گردد.

حیات، همچون مسیح، "دیروز و امروز و تا ابد یکسان است." تشکیلات و زمان هیچ ارتباطی با حیات ندارند. می‌گویید: "دیشب خواب دیدم." چه اشتباه بزرگی! آن من همان روح است. خدا هرگز به خواب نمی‌رود و شبیه او نیز هرگز خواب نمی‌بیند. فانیان همان رویاپردازانِ آدم هستند.

8. 306: 6-30

انسان الهی که آفرینشی روحانی دارد، موجودی مادی و فانی نیست.

سرچشمه‌ی تمام تضادها و نابسامانی‌های بشری، همان رویای آدم یا خوابی عمیق بود که در آن، این پندارِ باطل شکل گرفت که حیات و هوش از ماده نشأت می‌گیرند و به آن باز می‌گردند. این خطای همه‌خدایی—یا همان که مار خوانده می‌شود—همچنان بر خلافِ حقیقت پافشاری کرده و می‌گوید: "شما همچون خدایان خواهید شد؛" بدین معنا که: من خطا را به اندازه‌ی حقیقت، واقعی و جاودان خواهم ساخت.

9. 534: 12 (پسر) 23-

پسر آن مادرِ باکره، راهِ چاره‌ای برای وضعیتِ آدم — یا همان خطا — آشکار ساخت؛ و پولس رسول، این نبرد میان مفهومِ قدرتِ الهی و آن هوشمندیِ مادیِ اسطوره‌ای — موسوم به انرژی که در تقابل با روح قرار دارد — را تبیین می‌کند.

پولس در رساله خود به رومیان می‌گوید: "ذهنِ نفسانی، دشمنی با خداست؛ زیرا نه مطیعِ شریعتِ خداست و نه اصلاً می‌تواند باشد. پس کسانی که در قیدِ نفس هستند، نمی‌توانند خدا را خشنود سازند. اما شما در قیدِ نفس نیستید، بلکه در روح هستید، مشروط بر آنکه روح خدا در شما ساکن باشد."

10. 192: 4-6, 23-26

ما تنها زمانی دانشمند مسیحی هستیم که از تکیه بر آنچه نادرست است دست بکشیم و حقیقت را دریابیم. تا زمانی که همه چیز را به خاطر مسیح رها نکنیم، دانشمند مسیحی نیستیم.

نیکی‌ای که انجام می‌دهید و در وجودتان متبلور می‌سازید، تنها قدرتِ قابل‌دستیابی را به شما می‌بخشد. شر، قدرت نیست؛ بلکه تقلیدی مضحک از نیروست که دیری نمی‌پاید تا ضعف خود را آشکار سازد و چنان سقوط کند که هرگز برنخیزد.

11. 476: 28-32

عیسی آنگاه که از فرزندان خدا — و نه فرزندان آدمیان — سخن می‌گفت، فرمود: "پادشاهی خدا در درون شماست؛" بدین معنا که حقیقت و محبت در انسانِ حقیقی حکم‌فرماست و این نشان می‌دهد که انسان، که به صورت خدا آفریده شده، از مقام خود سقوط نکرده و جاودانی است.

12. 171: 4-8 (به 4)

انسان با درکِ ضدِ روحانیِ مادیت — یعنی همان طریقِ مسیح و حقیقت — و با بهره‌گیری از کلیدِ علمِ الهی، دروازه‌های بهشت را که باورهای بشری مسدود کرده‌اند، دوباره خواهد گشود.

وظایف روزانه

توسط مری بیکر ادی

نماز روزانه

وظیفه هر عضو این کلیسا است که هر روز نماز بخواند: "پادشاهی تو آمده است" بگذارید سلطنت صداقت ، زندگی و عشق الهی در من تثبیت شود و همه گناهان من را از بین ببرد. و ممکن است کلام تو محبت‌های همه بشریت را غنی کند ، و بر آنها حکومت کند!

کتابچه راهنمای کلیسا ، ماده 8 ، بخش
4

قانونی برای انگیزه ها و اعمال

نه خصومت و نه دلبستگی شخصی نباید انگیزه ها یا اعمال اعضای کلیسای مادر را تحریک کند. در علم ، عشق الهی به تنهایی بر بشر حکومت می کند. و یک دانشمند مسیحی امکانات شیرین عشق را ، در سرزنش گناه ، برادری واقعی ، خیرخواهی و گذشت ، منعکس می کند. اعضای این کلیسا باید روزانه تماشا کنند و دعا کنند تا از شر هر گونه شر ، از پیشگویی ، قضاوت ، محکومیت ، مشاوره ، تأثیرگذاری یا تأثیرگذاری اشتباه خلاص شوند.

کتابچه راهنمای کلیسا ، ماده 8 ، بخش
1

هشدار به وظیفه

این وظیفه هر عضو این کلیسا است که روزانه از خود در برابر پیشنهادات ذهنی تهاجمی دفاع کند و فراموش نشود و وظیفه خود را در قبال خدا ، رهبر خود و بشر فراموش نکند. با کارهای او قضاوت خواهد شد ، - و توجیه یا محکوم خواهد شد.

کتابچه راهنمای کلیسا ، ماده 8 ، بخش
6

این درس کتاب مقدس توسط کلیسای علوم مسیحی پلینفیلڈ ، مستقل تهیه شده است. این متن از نقل های کتاب مقدس از کتاب مقدس جیمز جیمز و بخشهای مربوط به کتاب علوم مسیحی ، علم و بهداشت با کتاب مقدس ، توسط مری بیکر ادی تشکیل شده است.